

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)Frank Sakser, president Louis Benedik, treasurer
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leta velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za niozemstva za celo leto	\$7.00
Za četrti leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniš nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošiljati po Money Order. Pri sprejemu kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

GOMPERSOV NASLEDNIK

William Green je ubral isto pot, kot jo je hodil njegov prednik. Kot Gompers, pokojni bos United Federation of Labor, je tudi on prepričan, da povsem zadovoljuje naširoko odpreti usta, kadar je treba ustrahovati izkoriščevalce in podjetnike.

Kot prvi predsednik American Federation of Labor, je tudi on prepričan, da se bo njemu in njegovi organizaciji posrečilo preprečiti znižanje plač.

To namerava doseči potom bombastičnih člankov ter širokustnih pozivov na javnost.

Wm. Green je časnikar. Kot urednik lista "American Federationist" se je naučil pisati članke, ki pa niso vsebovali niti najmanjšega praktičnega predloga proti vedno naraščajoči metodi znižanja plač.

Green je izjavil, da skrujejo delodajalci v tekstilni industriji novoangleških držav plače svojih delavcev.

On je mnenja, da bodo s tem podjetniki najbolj oškodovani, ker morejo industrije uspevati le z zadovoljnim delavstvom.

To je seveda velikanski humbug.

Industrije -- s stališča podjetnikov -- bodo uspevale, kakorhitro bodo vsilile svojim delavcem nizke plače in dolg delovni dan. Uspevale bodo, kakorhitro bodo lahko prodajale svoje proizvode ter našle zadostno množino suženjev, ki se klanjajo izkoriščevalnemu kapitalu.

To nima niti malo opravka s takozvano zadovoljnostjo delavcev in dobro voljo podjetnikov.

Delavci se ne brigajo za nič drugega kot za to, da dobe dobro plačo in ugodne delovne pogoje. Če izboljšajo svoj ekonomski in družabni položaj, če imajo na razpolago samozavestno in odločno unijo, ki lahko prisili izkoriščevalce na kolena, potem je stvar povsem drugačna.

S splošnimi frazami kot se jih poslužuje novi predsednik ameriške delavske federacije ne bo mogoče izposlovati pravice delavstva ter uveljaviti harmonijo med podjetniki in delavci.

Če se hoče ameriška delavska federacija res boriti proti kapitalizmu, ki skuša še nadalje skriti plače delavcev, ne le z besedami temveč z dejanji, je zato le eno sredstvo -- prijeti z bojem proti podjetnikom, ki skušajo na vsak način skriti plače.

V tekstilni industriji pa je tak boj skoro onemogočen zaradi tega, ker je delavstvo v tej stroki preslabo organizirano.

Delavci, ki so bili leta in leta člani organizacij tekstilne stroke, s v zadnjih par letih zapustili unijo v takem obsegu, da je ostalo tupatam le še par članov.

Ta okoliščina pa še ni nikako opravičila za ameriško delavsko federacijo, da nurno gleda razmere ter se zadovolji s par ognjevitimi uredniškimi članki v svojem glasilu.

Dolžnost centralne organizacije je, uvesti organizacijsko kampanjo, ki naj bi nanovo privabila v krog unije prejšnje in nove člane. Treba je le dobre volje, da se doseže ta cilj.

Ni dosti upanja, da bi se ameriška delavska federacija res lotila te naloge, ker je že več kot enkrat pustila na cedilu svoje pristaše.

Dopisi.

Diamondville, Wyo.

Prosimo vas, da mi odstopite malo prostora v listu Glas Naroda. Z delavskimi razmerami se ne morem dosti pohvaliti. Dobro se godi le tistim, ki dajejo bosom mazila na ta ali oni način.

V tej kempi je precej Slovencev, nekaj Hrvatov in ljudi drugih narodnosti. Precej je tudi pešarjev. Butlegarski in mun-

duje. Nobenega praga ti ni mogoče prestopiti, ako nimaš pravljenega dolarja za tisto kislavo, katero pokrivi vino imenujejo.

Tukajšnji Slovenci smo vsake zase združeni. Dolenje zase, Štajerci zase, Gorenje zase in Notranje zase. Tisti, ki so dalj časa tukaj, so precej ošabni in ponosni. Nekako prezirljivo gledajo na tiste, ki nimajo časti, da bi se

Vprašanje —

kadičla navadnih cigaret.

Zakaj je turški tobak najboljše tobak za cigarete?

Odgovor —

kadičla Helmar cigaret.

Turški tobak ne potrebuje posebnega duha, da postane njegovokus izboren, dočim je to treba pri vsakem drugem tobaku.



Turški tobak je poln bogatih kakovosti. Ob njem ste zadovoljni in mirni. Navaden tobak je v navadnih cigaretah.

Peter Zgaga

Zgodba o hrvaški republiki.

Poznal sem prijatelja, pravzaprav je več takih prijateljev, ne samo eden, ki je mirno in zadovoljno živel v Združenih državah.

Nad staro domovino je bil že zdavnaj napravil križ in zegen ter sklenil, da se nikdar več ne vrne. Delal je in živel v zadovoljstvu in se mu je pač dobro godilo, kot se more goditi povprečnemu človeku v Združenih državah.

Tla mu seveda niso bila z rožicami posuta in tudi pečeni piščanci mu niso leteli v usta.

Njegovo življenje je primeroma mirno potekalo. Ni živel baš sijajnih dni, danes se je ta obregnil obenj, jutri oni, včasih mu je zmanjkalo dela, včasih denarja, zasilo je pa vendarle šlo.

Nekega dne ga je pa nekaj pričilo — ne vem natančno, če je bila stenica ali kaka druga posebnost nadloga — kratkoma nekega lepega dne, se je v njem porodilo in utrdilo prepričanje, da je Amerika no good in da se le po starem kraju čedita mleko in med.

Nad vsako stvarjo je sitnari, čez vse je zabavljaj. Kar mu je bilo še prejšnji dan sladko, mu je bilo kislom naslednjega dne, in kar je bilo še včeraj dobro, se mu je zdelo danes dvakrat zanič.

Nezadovoljen je bil z ameriško prohibicijo, z ameriškim delavskimi razmerami, z ameriškim predsednikom, senatom, z ameriški železnicami in sploh z vsem, kar je nosilo ameriški štampelj.

— Stari kraj! Stari kraj! Te dve besedi sta mu rojili po glavi — podnevi in ponoči v zavestnem, nezavestnem in polzavestnem stanju.

Zvezda starega kraja mu je približno tako žarko sijala naproti, kot sije Hrvatom zvezda hrvaške republike.

Začel je trdo delati, štediti denar in si kmalu prištel toliko, da je bilo za šifkarto in še par soldov več.

Žarečega lica se je vkreal na parnik ter odplul proti deželi svojih sanj in nad.

Pred odhodom se je še parkrat prav podomače pridušil, da se nikdar in nikoli več ne vidimo in da gre rajši k vragu kot da bi se vrnil.

Edina sreča, da je bil uradnik parobrodne družbe zamešal med njegove papirje državni permit, da se po šestih mesecih lahko vrne, neoziraje se na kvotno postavbo.

Možak je šel. Kot so pozneje povedali, je bil takoj sit vseh dobrot starega kraja, kakor hitro mu je začelo zmanjkovati ameriškega denarja.

Tedaj je opazil v napolizpraznjeni listnici dovoljenje, da se lahko vrne v Združene države.

Vrnil se je in siper v kalop. Ob povratku ni izpregovoril nobene besede. Bil je ozdravljen in sicer tako temeljito, da se sedaj ni v mislih noče pregrešiti nad Ameriko.

Hrvaškega naroda se je lotila ista mrljica kot je držala po domovini hrepenečega rojaka.

Pravijo, da je v sedanjih Jugoslaviji vse zanič in dokazujejo, da bodo v hrvaški republiki deveta nebesa.

Ko si človek nekaj v glavo zabije, ga je težko prepričati. Še težje je pa ovreči prepričanje cellega naroda.

Ni strašnejšega na svetu kot je neutrušeno hrepenenje.

Jugoslovanska vlada bo menda toliko pametna, da bo odprla Hrvatom pot v republiko.

In obenem naj bo toliko dobra, da jim bo dala tudi permit za povratek.

Kajti vrtni se bodo prejalistej. In kar je poglavito — vrtni se bodo popolnoma ozdravljili in bodo tvorili najboljši del tročednega naroda.

Pozdrav!

Naročnik.

Kradel je za svojo ljubico.

V Beogradu so aretirali petnajstletnega fanta, ki je bil tako zaljubljen v štirinajstletno devojko, da je začel krasti. Pri obravnavi je bil pa deležen strašnega razočaranja. Devojka je namreč rekla, da fanta sploh ne pozna.

Ni dolgo od tega ko se je beograjskemu oparčarju in trgovcu Marku Petroviću predstavil 15-letni deček, ki je povedal, da se piše Miodrag Stojanović. Pripovedal je, da je sirota, in je prošil trgovca, naj ga vzame v službo, ker je brez staršev in nima nobenega sorodnika.

Na Petrovića je napravil fant vtis zelo okretnega vajenca. Posebno mu je bila všeč dečkova bistrost. Vzel ga je v službo. Toda ni trajalo dolgo, ko je moral spoznati, da je nasel. Nekega dne se je namreč oglašila kmetica, ki je povedala, da je Miodragova mati. A ker se je spominjal Stojanovićevih besed, da je sirota, je poklical fanta predse in ga vprašal, kaj je pravzaprav z njim. Miodrag pa se je razkoračil, namrdnil in zatajil svojo mater.

Lahko si mislimo, kakšni občutki so popadli ubogo ženo. Padla je skoraj v omedlevico. Nato se je razvil med njo in trgovcem pomenek, ki je pokazal, da je Miodrag zelo izpriženo dete. Petrović ga je hotel takoj odpustiti, a mati je jokala in je nepridipravo končno izprosila milost. Petrović se je falota res usmilil, toda kmalu se je pokazalo, da v lastno škodo.

Z Miodragom so imeli vsi v delavnici in trgovini velike križe in težave. Pomočniki so ga lasali in pretepali, trgovci mu je prigovarjali z lepa, a zaleglo ni ne to, ne ono. Naposled je dečko začel krasti. Ko ga je Petrović zasačil pri tatvini, mu je tatič izjavil, da krade radi — ljubezni.

Zgodba njegove ljubezni pa je sledila:

Pred 6 tedni se je Miodrag vrnil domov. Medpotoma je srečal 6 fantičev, ki so šli z 14-letnim dečkom. Hotel se je pokazati kavalirja in je dekle osvobodil porajčev ter jo vzel s seboj. Svoj pogum je moral plačati z debelimi batinami, toda kaj to, ko se mu je na drugi strani nasmihala sreča v podobi 14-letne šivankarice Marije Strausove. Kmalu sta se fant in punca zaljubila drug v drugega in mogoče bi ostala idealen par, če bi si ostala zvesta v ljubezni, kakor sta si obljubila ob prvem objemu.

Razume se, da sta se Miodrag in Marija čisto sestajala. Ves prošli čas sta se potepala po beograjski okolici, najraje pa sta hodila v kino, kjer sta črpala snov za svojo ljubezno. Miodrag je živel samo za 14-letno Marijo. Marija pa je videla v kinu, da nosijo vse ženske v filmu bogat nakit, prste ne in dragotine. Naenkrat se ji je zazdelo ljubezno brez dragocenosti siromašna zadeva. Tega ni za-

Tajno zborovanje mednarodnih komunistov na Dunaju.

Nemška komunistična poslanca Katza so aretirali na Dunaju v poslopju češkoslovaškega poslanstva v momentu, ko je zahteval vžem na ponarejeni potni list, da bi se vrnil preko Češkoslovaške v Nemčijo. Pri tej priliki se je dognalo, da so imeli svetovni komunisti na Dunaju tajno zborovanje. Iz Nemčije se je kongresa udeležil še poslanec Fischer pod imenom Helene Stein, iz Italije vodja komunistov Giovanni Costa, iz Rusije neki član sovjetske vlade. Komunisti so ves teden stanovali nepoznani v nekom dunajskem hotelu ter so razpolagali z velikimi svotami tujih valut.

Vsak dan so imeli konference z dunajskim poslanikom sovjetske vlade Joffejem. Ko se je zvedelo za Katzovo aretacijo, so vsi ostali kongresisti tako naglo zbežali, da so nekateri celo svojo prtljago pustili v hotelu. Vsi so imeli na svojih napačnih potnih listih vizum češkoslovaškega poslanstva, zato se splošno domneva, da so pobegnili v Češkoslovaško.

"GLAS NARODA". THE BEST JUGOSLAV ADVERTISING MEDIUM

NAJLEPŠA ZAVEST

za vsakega človeka je, ako ima za slabe čase in svojo starost kaj prihrankov. S trdno in dobro voljo si pa to lahko vsakdo omogoči, ako hrani in če tudi pomaletm vlaga svoje prihranke v sigurni zavod, kjer mu "denar dela denar".

Taka prilika nudi se Vam pri nas, kjer sprejemamo vloge na —

"SPECIAL INTEREST ACCOUNT"

in jih obrestujemo po

4%

na leto.

Svojim rojakom smo tudi glede denarnih pošiljatev v staro domovino, kakor tudi glede potovanja radi na razpolago ter jim vsled naših dologletnihkušenj lahko ceno in dobro postrežemo.

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street

New York

V družbi Stjepana Radiča.

Slovenski časnikar opisuje svoje prvo srčanje s "predsednikom" hrvatske republike. Radič se rad postavlja s svojim znanjem, rad pije in rad preveč govori. Svoj delokrog je hotl razširiti na Slovenijo in sicer najprej na štajerske kraje. V javnosti se pojavi le takrat, ko je popolnoma siguran.

Brez dvoma bo zanimalo javnost, kdo in kakšen je Stjepan Radič, predsednik Hrvatske seljaške republikanske stranke v svojem privatnem življenju. Zato naj mi bo dovoljeno, da na kratko spregovorim o utisih, ki jih je napravilo name prvo srečanje s tem človekom, ki je s svojo demagogijo in političnimi pustolovščinami zapeljal malone ves hrvatski kmetijski narod ter ga vrgel v naročje velesrbov. Radič oznanja republiko, o kateri sam izjavlja, da je lahko tudi monarhija, a Hrvatje mu verjamejo, da bo republika dežela, kjer se bosta cedila med in mleko, kjer ne bo treba nič delati, nobenih davkov plačevati, ne služiti pri vojaki, skratka, Radičeva republika bo ustvarila ljudem raj na zemlji.

In da menda vendarle ne bo kdo mislil, da bo vse res tako, kot obljublja gospod Radič in njegovi hrvatski agenti tudi na Slovenskem, si oglejmo zanimivo osebnost tega "dobrotnika" ljudstva! Bilo je leta 1921. Megleno januarsko popoldne je dremalo nad Zagrebom in ulice so bile skoro prazne. Vse, kar ni bilo zaposleno po uradih, tovarnah in drugih podjetjih, je hitelo v toplo zatišje kavaren, kjer je vrvelo ob malih mamornatih mizicah živahno življenje.

Sedel sem v "Veliki kavarni", in se ukvarjal z neko francosko revijo. Nisem dolgo čital, ko je vzbudila mojo pozornost glasna debata, ki jo je imela pri nasproti mizi skupina kakih 6 gospodov, med katerimi sem opazil svojega znanca dr. Mačka. Upravičeno vanj pogled, čakajoč, da se okrene in me opazi. Kmalu sva se srečala z očmi in se pozdravila. Mignil sem mu, da bi rad govoril z njim. Nisem čakal dolgo. Dr. Maček se je opustil pri svoji družbi in prišel k meni.

"Precej glasni ste pri vaši mizi," sem šaljivo opomnil.

"Tako je vedno, kadar debati-ramo o Radiču," je smeje odvrnil doktor.

"Toiko se govori in piše o tem Radiču, da bi prav rad osebnost poznal," sem dejal nato.

"O, če nimate druge želje, vam prav lahko pomagam," Dr. Maček je pogledal na uro. Bilo je okoli štirih "Veste kaj," je naglo nadaljeval, "baš sem namenjen, da grem k njemu. Sedaj bo v tiskarni "Merkur", kjer se tiska "Slobodni Dom" (Radičeva glasilo.) Lahko greste z menoj, če imate čas in Vas bom seznanil z njim."

"Zelo hvaležen Vam bom, gospod doktor, prav rad."

Plačala sva vsak svojo kavo in zapustila kavnarno. Napotila sva se po licih navigor in govorila o vsakdanjih stvareh. Nenadoma me Dr. Maček rahlo dregne:

"Evo ga, prihaja nama nasproti." Po srečni ulici je prihajal S. Radič. Obleden je bil v dolgo, kožuvinasto suknjo, ki mu je segala skoro do pete, a na glavi je imel visoko, črno, kosmato kučmo. Iz divje poračenega obraza je gledal nekoliko zardel, precej debel nos, a dvoje drobnih, mežkajočih oči je na prvi pogled delalo utis dobrončnosti, pomenešane s precejšnjo množino pretkanosti. Neurejena kratka brada, ki je bila mestoma pretkana s sivimi dlakami, je pričala, da predsednik Radič ne da veliko na takozvano telesno kulturo.

Opazil naju je šele tedaj, ko ga je Dr. Maček nagovoril. Prepričan sem bil, da bi bil šel sicer kar nismo naju, ker je zelo kratkoviden.

Ko je dr. Maček predstavil in omenil, da sem jurist, mi je Radič vidno vzradočen stresel roko, kar tere kar ni hotel izpustiti, da mi je postalo skoro neugodno.

"Pozdravljeni, pozdravljeni," nje.

je hitel s hrupnim, prehlajenim glasom. "Tedaj sva kolega, tovariša, tudi jaz sem študiral pravo, no, potem sem študiral še drugo stvar, veliko sem se učil. Toda pustimo to. Vi ste Slovenec. Tudi jaz govorim slovensko, saj hrvaško in slovensko se pravzaprav ne razlikuje veliko. Poleg tega znam češko, angleško, italijansko; ali tudi Vi govorite katerega od teh jezikov?"

"Nekatere že, a vseh ne," sem skromno odgovoril.

"Kako pa kaj s politiko. Slovenci ste pametni, nadarjeni ljudje. Ali se pečete s politiko?"

"Jaz za svojo osebo bolj malo, le toliko, v kolikor me zanima."

"No, gospoda dr. Korošča poznate, gotovo ga poznate. Zelo učen gospod je to, a prefrigan. Jaz ga cenim, spoštujem ga, a rad ga nimam. On pozna mene, dobro me pozna. A pustimo to! Da, in še eden je, gospod Anton Krstan, socialdemokrat. Tudi z njim sem znan. Pаметen mož je on in se da govoriti z njim. Ni tako trmast kot gospod Korošec."

Morda bi bil Radič še naprej razvijal svoje mnenje o naših politiki, da ga ni dr. Maček opozoril, d asmo prispeli pred kavarno "Klub."

"Stopimo na kozarec vina," je povabil Radič.

Vstopili smo. Jedva se je Radič, ki je šel naprej, pojavil v kavarni, že so se začeli od nekaterih omizij klicati:

"Zdravo, predsedniče!"

Radič je prijazno, odzdravljaj na vse strani, a pri neki večji družbi je postal. Z doktorjem sva kretila v sosednjo sobo in naročila kavo. Kmalu nama je sledil Radič, a za njim natakars s steklenico vina.

"Naročila sva kavo," je opomnil doktor.

"Nesite kavo nazaj, pili bomo vino," je ukazal Radič dolgemu natakarku.

Dr. Maček mi je pomežiknil in se smehljaj.

Pili smo vino, ki je šlo predsedniku Radiču očitno zelo dobro v slast, zakaj preden sva izpraznila z doktorjem prva dva kozarca, je Radič že naročil drugo steklenico.

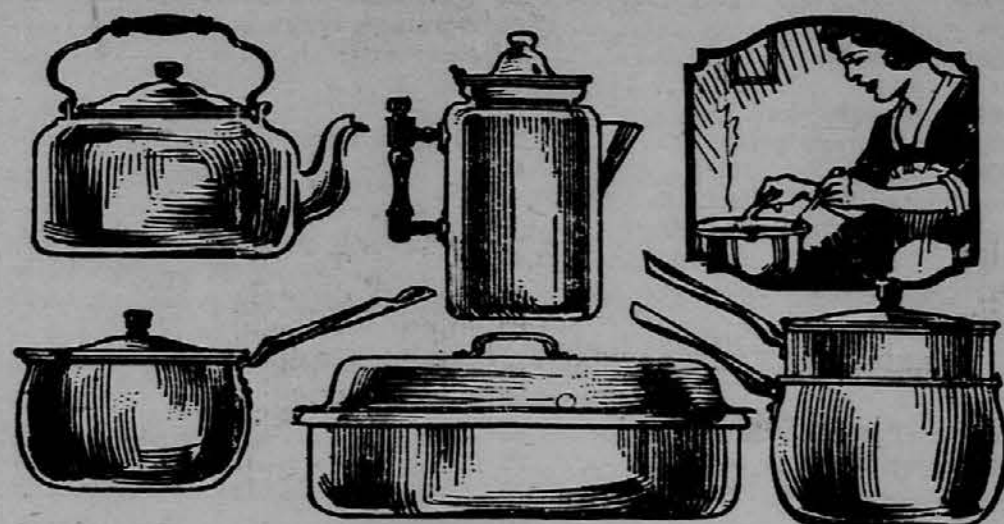
Med tem je govoril predsednik, kako namerava razširiti svoj politični delokrog tudi na Slovenijo in sicer najprej na obmejne kraje na Štajerskem. Skušal me je pregovoriti, naj bi napisal za njegov "Slobodni Dom" slovenski članek, ki naj bi pobudil agitacijo za Radiča med slovenskim kmetiskim ljudstvom. Moral sem to pač odkloniti, zakaj zdelo se mi je, da Radičeva "pšenica" med pametnimi Slovenci, kot nas je sam označil, ne bi šla prav preveč v klasje.

Slednjič mi je vsilil cel zavoj "Svobodnih Domov", češ, naj jih ponesem s seboj v Ljubljano, a tu naj jih razpošljem po deželi. Zavoj pa sem "pozabil" pod stopnjicami Grand Hotela, kjer jih je morda našel naslednje jutro vrtar. Kaj je ukrenil z njim, mi ni nikoli sporočil.

Tisti večer je bila napovedana v hotelu "Janje" seljaška prireditel. Rečeno je bilo, da bodo prišli udeleženci iz bližnjih okoliših vasi v narodnih nošah. Radič sam me je na to opozoril in me prosil, naj ga zanesljivo počakam tam ob 8. Slednjič sem obljubil, da pridem. Radič in doktor sta odšla domov k večerji, a jaz v hotel.

Točno ob dogovorjenemu času sem bil pri "Janjetu", in ko je bila ura devet, Radič še od nikoder. Morda ga sploh ne bo, sem pomislil.

Prosil sem nekega natakarkja, naj mi pokaže, kje imajo telefon. Polical sem Radičev stanovanec.



BREZPLAČNO Ta aluminijasta kuhinjska posoda BREZPLAČNO
za labelne

Star in Magnolia Mleko

Te vrste kondenziranega mleka in mleko zaeno. Razredčite eno li hrani, kjer je treba sladkorja dodajati bogatejši okus kateriko. četrtino čaše s katerekoli vrste s tremi četrtinami čaše vode in dobili boste pravilno količino mleka. Na ta način boste lahko napravili marsikatero jed. Tako boste lahko skuhali dosti jedi poceni, obenem boste pa tudi zmanjšali svoje gospodinjke stroške.

BREZPLAČNO

Razen teh dobrih kakovosti boste dobivali za labelne tudi dragocena darila. Zgoraj vidite naslikane razne kuhinjske potrebščine iz aluminija, katerih se lahko poslužujete v kuhinji ter jih dobite za naše labelne. Gospodinje izpopolnujejo od časa do časa to skupino. Posodo, ki je tukaj naslikana, dobite v naši premijski trgovini. Mi je nočemo pošiljati po pošti. Začnite da nes hraniti labelne ter jih odnesite v bližnjo premijsko trgovino, navedeno spodaj.

PREMIJSKE TRGOVINE

NEW YORK CITY
34 Hudson Street
near Duane Street
425 West 42nd Street
near Ninth Avenue
1427 Third Avenue
near 80th Street
61 East 125th Street
near Madison Avenue

BRONX, N. Y.
578 Courtlandt Avenue
near 150th Street, Bronx
BROOKLYN, N. Y.
570 Atlantic Avenue
near 4th Avenue
2 Sumner Avenue
near Broadway

LONG ISLAND CITY
44 Jackson Avenue
near 4th Street
JERSEY CITY, N. J.
350 Grove Street
near Newark Avenue
584 Summit Avenue
near Newark Avenue



ZANIMIVI IN KORISTNI PODATKI

(Foreign Language Information Service. — Jugoslav Bureau.)

AMERIŠKA ZGODOVINA V FEBRUARJU.

22. februarja 1819. Tega dne je vsa Florid a prišla potom nakupa v last Združenih Držav. Od svojega odkritja d. 1513. je bila Florid a zaporedno pod Špansko in Britanijo. Leta 1810. je bila zapadna Florid a anektirana k Združenim Državam, češ da je tvorila del Louisiana ozemlja, ki so ga Z. Države nakupile od Francoske. Španska je tedaj držala le vzhodni del Floride, ki pa je bil le malo koristi za njo. Predsednik John Quincy Adams se je pogajal z Špansko za poravnavo vseh sporov in dne 22. februarja je bila podpisana pogodba, s katero je Španska odstopila vzhodno Florid o Združenim Državam za približno pet milijonov dolarjev odškodnine.

22. februarja 1819. Ravnoisti datum je rojstni dan književnika James Russell Lowell. Ta ameriški pesnik, pisatelj in diplomat se je rodil v Cambridge, Mass., dne 22. februarja 1819. Po vseučilišnih študijah postal je odvetnik. L. 1848. izdal je pesniško zbirko "Biglow Papers", najbolj znano Lowellovo produkcijo kot pesnika. To je zbirka poetičnih satir, pisanih v yankee narečju o takih predmetih, kot so Mehikanska vojna, suženjstvo, Civilna vojna; Lowellovi stili se še vedno citirajo. L. 1853. je bil imenovan na profesorsko stolico književnosti, ko je pesnik Longfellow podal ostavko. Postal je tudi urednik še

vedno ugledne revije "Atlantic Monthly", ustanovljene od Emerson, Holmesa, Longfellowa in Lowella. Kasneje je izdal North American Review. Čez dolgo vrsto let je pisal črtice literarnega in kritičnega značaja in l. 1870. jih je nabral in izdal pod naslovom "Among My Books" in "My Study Windows." Tema zvezkoma se ima Lowell zahvaliti za njegovo trajno slavo odličnega esejista. L. 1877. je bil imenovan za ameriškega ministra na Španskem in leta 1880. premeščen v London. Lowell je bil brezdvomno eden izmed najbolj vplivnih ameriških diplomatov, ki so kodaj zastopali Združene Države. Njegova najbolj znana pesem je morda "The vision of Sir Launfal." Umrl je dne 12. avgusta 1891.

23. februarja 1847. — Bitka pri Buena vista tekem Mehikanske vojne. Ta vojna je nastala za to, ker so Združene Države l. 1837. priznale neodvisnost Teksasa. L. 1845. anektirale to obširno pokrajino in proglasile, da ozemlje med rekama Nueces in Rio Grande spada k Texasu.

Mehika je odločno zanikala to trditve in, ko je general Zachary Polk na povelje Predsednika Polka prodril v sporno ozemlje, je Mehika smatrala ta čin kot invazijo v svoje ozemlje in zato kot sovražnen čin. Dne 22. aprila leta 1846. je bilo krdele Amerikancev napadeno od mehikanskih britan-

Nemčija si bo kmalu opomogla.

Ce bo Nemčija tako napredovala, bo kmalu zavzela prvo mesto na svetovnih tržiščih. Romunska je naročila neki nemški družbi zgraditi sedemdeset kilometrov dolgo progo v Karpatih. Gradnja avtomatske telefonske centrale v Rigi.

Nemčija se gospodarsko in finančno krepko dviga in je pripravljena, da zavzame prvo mesto na svetovnih tržiščih. Nekaj tipičnih primerov nas bo prepričalo o resničnosti te trditve.

Znano je, kake važnosti je petrolej v mednarodni trgovini. Nemčiji se je posrečilo, nakupiti številna petrolejska zemljišča v Lincolnu, v bližini Eldorada in Smackoverja, kjer se nahajajo najbogatejši vreli ameriškega petroleja.

Tudi v Rumuniji se krepko uveljavljajo nemške družbe. Neka koelnška gradbena družba je dobila od rumunske vlade gradnjo 70 km. dolge železniške proge v Karpatih. Ta železnica bo elektrificirana in družba je dobila v delo vso napeljavno kakor tudi mostove in tunele. Delo bo trajalo tri leta.

Neki veliki berlinski trdniki se je posrečilo, dobiti od mestne občine Buenos Aires v Argentini naročilo za več tisoč ton cevi.

Latiški ministrski svet se je obrnil na neko nemško tvrdko radi gradnje avtomatske telefonske centrale v Rigi. Ta centrala bo služila lahko 15.000 naročnikom.

V angleško Indijo skoro Nemčija edina dobavlja male stroje, predvsem one, ki so določeni za izdelovanje cigaret, prepečenja iz majhnih predmetov vseh vrst iz medij in aluminija, kakor tudi za galvaniziranje kovin in barvanje sukna ter blaga za obleke.

Ko bo Nemčija dobila svojo popolno carinsko svobodo, bo postala za ostale velike evropske industrijske države zelo opasen tekmeec na vseh svetovnih tržiščih.

kov, kakar je Kongres dne 13. maja 1846. napovedal vojno. Po dveh odločnih zmagah nad Mehikanci so Amerikanci pod generalom Taylor porazili 20.000 Mehikancev pri Buena Vista. Ta zmaga je dejanski zaključila vojno v severnem Texasu in omogočila ameriške zmage na jugu. Mir je bil sklenjen v februarju l. 1848.

27. februarja 1807. — Rojstni dan pesnika Harry Wadsworth Longfellow. Njega smatrajo za najbolj odličnega in popularnega ameriškega pesnika. Rodil se je v Portland, Maine. Po študijah v Boudon College so mu ponudili prvo stolico modernih jezikov v njegove vnsuilišu. Da se pripravi za ta svojo poklic, odšel je leta 1826. v Evropo in tu posvetil tri leta učenju evropskih jezikov: obiskal je Francijo, Italijo, Španijo in Nemčijo. Ob svojem povratku je izdal "Hyperion", poetičen roman, ki odseva vpliv nemških romantikov. L. 1836. mu je bila ponujena stolica literature v Harvard univerziteti. Obiskal je Evropo drugič in se pomudil nekoliko mesecev na Nemškem in v skandinavskih državah. Ob svojem tretjem obisku v Nemčijo, je sklenil ozko prijateljstvo z nemškim pesnikom Freiligrath: iz te zveze je vzniklo mnogo Longfellowih inspiracij, tako na pr. za eposa "Belfry of Bruges" in "Evangeline", ki je ena izmed najbolj proslavljenih vpsnitvi Longfellowih. L. 1853. je ostavil profesuro radi slabega zdravja in le-

to kasneje je izdal indijanski epos "Hiawatha". Leta 1861 začel je prevajati Danteja. Končal je to delo v petih zvezkih in njegov prevod se smatra za najboljšega v angleškem jeziku. Umrl je v mareu l. 1882.

Najbolj znane pesmi Longfellowa so "Psalm of Life" (Psalm življenja) "The Skeleton in Armor" (okostje v oklopu), "The Wreck of the Hesperus" (Propast ladije Hesperus) in "The Village Blacksmith" (Vasli kovač). "The Golden Legend" (Zlatna legenda), romane iz srednjega veka, vsebuje neke točke sijajne lepote. Kot epični pesnik je dosegel vrhunec v "Courtship of Miles Standish" (Miles Standishovo snubljenje). Dasi je Longfello wpri ameriškem ljudstvu najbolj proslavljen kot pesnik, njegova največja važnost za razvoj ameriškega slovstva je kot prevajatelja in prenašaleca storskrajke kulture in romantike. Vzlie dejstvu da pesniki kot Poe, Emerson in Hawthorne ga nadkriljujejo glede originalnosti in umetniške finese, on je prispeval mnogo k razvoju ameriške literature.

—V februarju proslavljamo tudi rojstna dneva dveh ameriških velikašev, o katerih ni treba posebnega pomenka: dne 12. februarja je rojstni dan Abrahama Lincolna in 22. februarja George Washingtona. Oba dneva sta narodna praznika.

SEDANJA EPIDEMIJA LE GARJA

Po vsej deželi se je razpasla precejšnja epidemija legarja (typhoid fever), ki je v toliko nova, v koliko ni znan njen natančni izvir. V mestih Chicago, New York, Pittsburgh in Washington je stvar postala že precej resna.

Slučaj je nalezljive bolezni so zlasti omejeni na premožne družine in na osebe čez starost 15 let.

Že to samo dejstvo, kakor trdi pomožni generalni zdravnik federalnega zdravstvenega urada, Dr. M. F. Draper, izključuje mleko ali vodo od vsakega suma. Zdravstvena oblast v Pittsburghu je osumila zeleno salato kot izvir bolezni, ali preiskava je dognala, da bakterij ni prišel niti iz tega vira.

Občinstvo sumi, da je v ostrigah najti razlog za razpašenje legarja, in javno mnenje je brez drugega sprejelo kot dokazano stvar, da so ostrige krive epidemije. Jasnih dokazov pa, vendarle in drugim školjkami so ostrigarji in drugi školjkami so ostrigarji trpeli ogromno gmotno škodo, ker je prodaja ostrig padla na po-

lovio. Mogoče je, da je izvir epidemije pripisati nezakonito razpečanim ostrigam (bootleg oysters), t. j. takim ostrigam, ki so bile ukradene iz onečiščenih in prepovedanih ostrizišč in prodane na trgu. V Chicagu je bila preglasila globa od \$25 za človeka, ki bi jedel ostrig in v državah Pennsylvania in New York so oblasti postavile prodajo ostrig pod strogo kontrolo.

Legar je danes štirikrat bolj pogosten kot v normalnih dobah. Za zadnji teden meseca decembra je 105 mest poročalo 197 slučajev legarja nasproti 54 slučajem v istem tednu prejšnjega tedna.

Federalna zdravstvena oblast proučeva to epidemijo in daje pregledati vsako osebo, ki se je nalezila legarja v onih krajih, kjer prevladuje epidemija. S tem skuša dognati, kje je pravzaprav najti vir, ki je dal povod k isti. Čim bodo podatki ugotovljeni, se bo izid naznanil občinstvu in zdravnikom, da se bodo znali varovati proti nadaljnjemu razpašenju te bolezni.

NATURALIZACIJE TEKOM DECEMBRA.

V decembru lanskega leta je bilo v vseh Združenih Držav naturaliziranih 12.277 inozemcev. Na prvem mestu stojijo Poljaki, katerih je 2.314 dobilo državljanske papirje. Za njimi stojijo Italijani, potem bivši podaniki britan-

skih dežel, na to oni iz Ruske, Nemčije, Čehoslovakije, Ogrske in Grške. Novi državljani, rojeni v Jugoslaviji, so na devetem mestu; njih je 337 dobilo drugi papir. Črnogorci so navedeni posebej s 5 naturalizacijami.

VERUJ V SAMEGA SEBE!

Veruj iz vsega srca, da izpolniš, za kar si ustvarjen. Ne udaj se dvomom niti za trenutek. Zapodi dvom, čim se pojavi. Neguj vedno in edino pozitivne misli in ideale. Prepodi iz sebe vse slabe misli, vsa duševna razpoloženja, ki ti jemljejo pogum, vsako misel na neuspeh ali na nesrečo.

Kadarkoli pomisliš na kaj, kar hočeš imeti ali kar hočeš postati, vedno se posveti temu s polno vero. Presenečen in očaran boš, kako porastejo vse tvoje sposobnosti in kako postaneš vsestransko večji in bogatejši.

Čim se torej duh navadi gledati na življenje v znamenju sreče in pozitivnih vrednot, ne boš zlahka padel v nasprotno smer. Ako bi si hotela naša dela do navado prisvojiti, bi vse svet skoro spremenil svojo zunanost in notranost bi se obogatilo življenje. Tako vzgojeni duh bi bil vedno začetni vsako delo z največjo silo in premagati tisoč sovražnikov našega mira, blagostanja življenjske sile in uspeha.

Navadimo se na navado, da nas čaka bodočnost, ki je polna dobrot, uvažujemo, da bomo imeli uspeh in da bomo srečni, vpoštevajmo, da bomo imeli dobro rodbino in krassen dom in da se bomo odlikovali na vseh poljih. To je najboljši kapital, s katerim se pričnemo življenje.

Ako se v svojih mislih neprestano vračamo h kakšni stvari, smo že na pol poti, da je dosežemo, dasi se je nam zdelo v začetku nemogoče. Ako se živimo kolikor mogoče živo in idealno, kar hočemo doseči v življenju, je verjetnost, da se vse to uresniči, mnogo večja, kakor pa ako bi delali drugače.

Mnogo ljudi pripušča, da vsahnejo v njih vsa stremjenja. Ne vedo, da daje naša intenzivnost in vztrajnost v stremljenju potrebno rast oni sili, ki naj uresniči njihove sanje.

Ze samo prizadevanje, da bi si živo ohranili to stremljenje, nas približuje cilju in pri tem gre za to, kako daleč je ta cilj in kako težko ga je doseči.

Hrepenenje se mora izkristalizirati v odločitev, ako naj postane učinkovito. Goreče hrepenenje združeno z močno in živo odločnostjo, tvori ustvarjalno silo.

Mi krepimo in slabimo svojo sposobnost za delo neprestano z ozirom na kakovost in značaj svojih misli, vtisov in idealov. Ako bi si mogli stalno ohraniti ideal popolnosti, ako bi bili stalno prepričani, da tudi mi moramo in moremo biti popolni, kakor je popoln Bog, potem bi bila končno tudi vsaka bolezen nevtralizirana s to prerajajočo in ozdravljajočo silo.

Misli in govori vedno o stvarih, o katerih si želiš, da bi se uresničile. Kdor vedno ponizuje sama sebe, kdor vedno pravi, da je popolnoma izčrpan, da nima sreče, da mu usoda ni naklonjena, da je siromak in da ostane siromak in da vključ vsem napotrom ne more napredovati, ta niti ne sluti, kako se te mračne domisljije, namesto da bi jih zapodil od sebe, zajedajo vedno globlje in globlje v njegovo zavest, dokler ne dobe takšne moči, da se uresničijo v njegovem življenju. Ne smeš nikoli niti za trenutek priznati, da bi bil bolan ali slab, za kaj ze misel na to prinaša nevarnost, da oboliš ali oslabiš. Mi smo posledica svojih misli. Ako si bomo dnevno živo predstavljali, da nimamo samo božjega poslanstva na tem svetu, marveč tudi sposobnost in možnost za to poslanstvo si pridobimo čudovito samozavest, ki nam prinese moč in stalno odločnost.

ALI VESTE, —

da se bodo vršile dne 8. februarja v Jugoslaviji splošne volitve in da bo v glavnem od teh volitev odvisna usoda Jugoslavije? Ali veste, da vedno jejo Helmar, turške cigarete čisti turški tobak? Navadno cigarete vsebujejo cenen mešan tobak. Vrednoto se Helmar razlikuje od ostalih cigaret s tem, da so iz zlatih tobakov.

Knjigarna "Glas Naroda"

MOLITVENIKI:

Duša popolna	1.—
Marija Varhinja:	
v platno vezano	.70
v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.70

Rajski glasovi:

v platno vezano	.70
v fino platno vezano	1.10
v usnje vezano	1.50
v fino usnje vezano	1.70

Skrbi za dušo:

v platno vezano	.80
v usnje vezano	1.65
v fino usnje vezano	1.80

Sveta Ura:

fini v platno vezano, z debelimi črkami	.90
v usnje vezano	1.60

ANGLEŠKI MOLITVENIKI: (ZA MLADINO.)

Child's Prayerbook:	
v barvaste platnice vezano	.30

Child's Prayerbook:	
v belo kost vezano	1.10

Key of Heaven:	
v usnje vezano	.70

Key of Heaven:	
v najfinejšo usnje vezano	1.20

(ZA ODRASLE.)

Key of Heaven:	
v fino usnje vezano	1.50

Catholic Pocket Manual:	
v fino usnje vezano	1.30

Ave Maria:	
v fino usnje vezano	1.40

POUČNE KNJIGE:

Abeceknik slovenski:	
broširano	.25

Prva čitanka trdovez	.35
----------------------	-----

Angleško-slovenski slovar (Dr. Kern)	5.00
--------------------------------------	------

Angleška služba ali nauk kako naj se k sv. maši streže	.10
--	-----

Dva sestavljena plesa: četvorka in beseda spisano in narisano	.35
---	-----

Govedoreja	.75
------------	-----

Domači zdravnik po Kneippu	1.25
----------------------------	------

Domači zdravnik	1.25
-----------------	------

Jugoslavija, Melik 1 zvezek	1.50
-----------------------------	------

2. zvezek 1—2 snopič	1.80
----------------------	------

Kubična knjiga ali hitri računar za trgovce z lesom	1.00
---	------

Knjiga o lepem vedenju, Trdo vezano	1.00
-------------------------------------	------

Kako se postane ameriški državljan	.15
------------------------------------	-----

Knjiga o dostojnem vedenju	.50
----------------------------	-----

Katekizem (veliki)	.40
--------------------	-----

Melkarstvo s črticami za živinorejo	.75
-------------------------------------	-----

Nemško angleški tolmač	.60
------------------------	-----

Največji spisovnik ljubavnih psem Nauk pomagati živini	.60
--	-----

Nasveti za hiše in dom, trd vez.	1.20
----------------------------------	------

Najboljša slovenska kuharica z mnogimi slikami, obsega 668 strani	5.00
---	------

Naša zdravila	.50
---------------	-----

Nemško slovenski besednjak Wolf-Cigale, 2 knjigi trd. vez.	7.00
--	------

Nemščina brez učitelja	.30
------------------------	-----

1. del	.30
--------	-----

2. del	.30
--------	-----

Pravila za oliko	.65
------------------	-----

Psihične motnje na alkoholski podlagi	.75
---------------------------------------	-----

Praktični računar ali hitri računar	.75
-------------------------------------	-----

Praktični sadjar trd. vez.	3.00
----------------------------	------

Poljedelstvo. Slovenskim gospodarjem v pouk	.35
---	-----

Ročni slovensko-angleški in angleško-slovenski slovar	.80
---	-----

Sadno vino	.50
------------	-----

Slovensko-nemški besednjak Wolf-Peteršnik 2 knjigi	10.00
--	-------

Sadje v gospodinjstvu	.70
-----------------------	-----

Slovensko-angleški slovnica, s slovarjem, trdo vezana	1.50
---	------

Slovenska slovnica za srednje šole, (Brenčnik)	1.—
--	-----

Splošno knjigovodstvo, 1. in 2. del	1.25
-------------------------------------	------

Slovensko-italijanski in Italij.-slov. slovar	1.00
---	------

Srbska začetnica za Slovence	.40
------------------------------	-----

Slovensko-nemški in nemško-slovenski slovar	.50
---	-----

Slovenska narodna mladina	1.—
---------------------------	-----

Spretna kuharica (trdo vezana)	1.45
--------------------------------	------

Umni čebelar	1.—
--------------	-----

Umni kmetovalec ali splošni pouk, kako obdelovati in izboljšati polje	.30
---	-----

Vošilna knjžica	.50
-----------------	-----

Veliki slovenski spisovnik rasnih pisem. Trdo vezano	1.80
--	------

Veliki Vaevedeč	.80
-----------------	-----

Zgodovina S. H. S., Melik	
---------------------------	--

1. zvezek	.45
-----------	-----

2. zvezek 1. in 2. snopič	.70
---------------------------	-----

Zbirka domačih zdravil z opisom slovenskega života	.75
--	-----

RAZNE POVESTI IN ROMANI:	
--------------------------	--

Amerika in Amerikanci. Popis slovenskih naselbin v Ameriki. — knjiga vsebuje 608 strani, v platno vezana	3.—
--	-----

Andrej Hofer	.50
--------------	-----

Boy, roman trd. vez.	.80
----------------------	-----

Benetka vedovalca	.35
-------------------	-----

Belgrajski biser	.35
------------------	-----

Bedekova ispoved	1.00
------------------	------

Belj rojaki, trdo vezano	1.00
--------------------------	------

Balkanska Turška vojaka	.80
-------------------------	-----

Buraka vojaka	.40
---------------	-----

Bilke (Marija Kmetova)	.25
------------------------	-----

Ovetke	.25
--------	-----

Črni panter	.65
-------------	-----

Ciganova osveta	.35
-----------------	-----

Čas je zlato	.30
--------------	-----

Cvetina Borograjska	.50
---------------------	-----

Čarovnica starega gradu	.25
-------------------------	-----

Doli z orožjem	.50
----------------	-----

Dve slike — Njiva, Starka — (Meš. ko)	.60
---------------------------------------	-----

Dolga roka	.80
------------	-----

Devica Orleanska	.50
------------------	-----

Duhovni boj	.50
-------------	-----

Dedek je pravil. Marinka in škralčevki	.40
--	-----

Elizabeta	.35
-----------	-----

Fabijola ali crkev v Katakombah	.45
---------------------------------	-----

Fran Baron Trenk	.35
------------------	-----

Farovška kuharica	.75
-------------------	-----

Filozofska zgodba	.60
-------------------	-----

Fra Diavolo	.50
-------------	-----

Gozdovnik (2 zvezka)	1.20
----------------------	------

Grešnik Lenard (Ivan Cankar)	.75
------------------------------	-----

Gočevski katekizem	.25
--------------------	-----

Grada umira	.50
-------------	-----

Golem, roman	.70
--------------	-----

Gentleman vlomilec, trdo vezano	1.20
---------------------------------	------

Gadje gnujezo, povest iz dni trpljenja in nad, trda vez.	.75
--	-----

Hadži Murat, trda vez.	.80
------------------------	-----

Hedvika	.35
---------	-----

Helena (Kmetova)	.40
------------------	-----

Humoreske, Groteske in Satire, vez. broširano	.80
---	-----

Iz dobe punta in bojov	.60
------------------------	-----

Iz zapeške globeli	1.50
--------------------	------

Iz modernega sveta, trda vez.	1.40
-------------------------------	------

Igralec, roman, spomini mladeniča	.75
-----------------------------------	-----

Jos. Jurčič, spisi:	
---------------------	--

Sosedov sin	.40
-------------	-----

5. zv. Sosedov sin. Sin kmetkega cesarja itd. Broširano	.75
---	-----

Trdo vezano	1.00
-------------	------

6. zv. Dr. Zober, roman, Tugomer, tragedija v 5. dejanjih, broširano	.75
--	-----

Trdo vezano	1.00
-------------	------

Karmen, trdo vez.	.40
-------------------	-----

broširano	.30
-----------	-----

Krivec, roman, trd. vez.	.75
--------------------------	-----

Kralj zlate reke ali Črna brada	.45
---------------------------------	-----

Kraljica mučenica, trd. vez.	.80
------------------------------	-----

Kazaki, povest iz Ruskega	.70
---------------------------	-----

Kraljevi vitez (Zevacco) vez.	1.00
-------------------------------	------

Kresalo duhov	.70
---------------	-----

Kraljevič in berač	.25
--------------------	-----

Kuhinja pri kraljici g. nožici, francoski roman	.40
---	-----

Ludovika Beozija	.25
------------------	-----

Ljubice Habsburžanov	.40
----------------------	-----

Levstikovi zbrani spisi:	
--------------------------	--

1. zv. Pesmi — Ode in elegije — Sonetje — Romance, balade in legende — Tolmač.	.70
--	-----

2. zv. Otroške igre v pesenah — Različne poezije — Zabavljice in pušice — Ježa na Parnas — Ljudski Glas — Kraljedvorski rokospis — Tolmač.	.70
--	-----

3. zv. Povesti in potopisi	.70
----------------------------	-----

4. zv. Kritike in znanstvene razprave.	.70
--	-----

5. zv. Doneski k slovenskemu jezikoslovju	.70
---	-----

Ljudska knjižnica:	
--------------------	--

1. in 2. zvez. Znamenje štirih trdo vezana	1.00
--	------

2. zv. Darovana. Zgodovinka povest	.50
------------------------------------	-----

3. zv. Jernač Zmagovac. — Med plazovi	.50
---------------------------------------	-----

4. zv. Malo življenje	.65
-----------------------	-----

5. zv. Zadnja kmetka vojaka	.75
-----------------------------	-----

7. zv. Prihajač	.60
-----------------	-----

9. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenčnik)	.60
--	-----

10. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenčnik)	.60
---	-----

11. zv. Kako sem se jaz likal, (Brenčnik)	.60
---	-----

12. zv. Iz dnevnika malega poredneža, trdo vezano	.60
---	-----

14. zv. Ljubljanske slike. — (Brenčnik)	.60
---	-----

15. zv. Juan Miseria. Povest iz španskega življenja	.60
---	-----

16. zv. Ne v Ameriko. Po resničkih dogodkih	.60
---	-----

Mali ljudje. Vsebuje 9 povesti. Broširano	.75
---	-----

Trdo vezano	1.00
-------------	------

Mimo življenja, trda vez.	1.—
---------------------------	-----

Mimo življenja, broširano	.80
---------------------------	-----

Mlada ljubezen, trd. vez.	1.35
---------------------------	------

Mladih zanikanecov

F. M. Dostojevskij:

Iz spominov mladeniča.

(Nadaljevanje.)

„Osem tisoč, to ni šala! A vi, lenobe, tukaj sedite in ničesar ne delate! Potapič, Marfa, sta videla!“

„Matuška, na kak način? Kar osem tisoč!“ se je čudila Marfa in sklepala roke.

„Na ta vsak pet zlatov, evo!“ Potapič in Marfa sta hitela poljubljati jo roke.

„Nosilec po en zlat. Daj vsakemu zlat, Aleksej Ivanovič! Zakaj dela ta lakaj poklone in oni tudi? Čestitata? Daj vsakemu zlat!“

„Gospa kneginja... beden izsejence... neprestana nesreča... ruski knezi so tako radodarni...“ se je smukala okoli naslonjaca brkata oseba v ponošeni suknji, pisanem telovniku ter nasavljala s spoštljivim usmevom svoj klobuk.

Daj mu tudi zlat... Daj mu dva; sedaj pa dovolj, sicer jih ne bo ne konca ne kraja. Vzdignite, nesite! Praskovja, se je okrenila k Pavlini, „jutri ti kupim blago za obleko, tudi oni m—le, kako se že imenuje, m—le Blanche, ali ne, tudi njej kupim. Raztolmači ji Praskovja!“

„Hvala, gospa,“ se je bilo poklonila m—le Blanche ter spavila usta v porogljiv smehljaj, ki je izvalil des Grieuxu in generalu sebi enakega. General je bil nekoliko v zadregi in je bil zelo vesel, da smo dospeli do drevoreda.

„Fedejsa, ta se šele začudi!“ je pripovedovala babica spominivši se znane nam generalove pestunje. „Tudi njej je treba dati kaj za obleko. Hej, Aleksej Ivanovič, daj temu beraču!“

Po cesti je šel razcepanec z upognjenim hrbtom in nas ogledoval.

„Morda pa ni berač, babica, ampak kak obupanec.“

„Le daj, daj mu goldinar!“

Stopil sem k njemu in mu dal. Pogledal me je neznansko začuden, vendar je molče vzel goldinar. Smrdle je po vinu.

„A ti, Aleksej Ivanovič, še nisi poskusil sreče?“

„Ne, babica.“

„Toda videla sem, da so ti oči kar žarele.“

„Že še kedaj pozneje poskusim, babica, in sicer prav gotovo.“

„Stavi torej kar na zero!“ Boš videl! Koliko denarja imaš?“

„Vsega skupaj samo dvajset zlatov.“

„Malo. Petdeset zlatov ti posodim, če hočeš. Kar ta-le zavitek vzemi. A ti, očka, nič ne čakaj; tebi ne dam!“ se je nenadoma obrnila k generalu.

Tega je kar pretreslo, toda molčal je. Des Grieux se je zamračil.

„Vraga to je grozna starica!“ je šepnil skozi zobe generalu.

„Berač, zopet berač!“ je kriknila babica. „Aleksej Ivanovič, daj tudi temu goldinar!“

Topot smo srečali sivga starca, z leseno nogo, v dolgi, modri suknji, z dolgo palico v roki. Podoben je bil staremu vojak. Toda, ko sem mu ponudil goldinar, je stopil korak nazaj in me grozno pogledal.

„Kaj je to, za vraga?“ je zakričal ter še pristavil lepo število posvk.

„Glej ga tepea!“ je kriknila babica in mahnila z roko. „Peljite naprej! Lažna sem postala! Sedaj takoj k obedu, potem se malo pavaljam in zopet tjakaj.“

„Vi hočete zopet igrati, babica!“ sem zaklical.

„In ti si mislil, da ne? Naj vas torej samo gledam, kako tu lenuharite in se kisate!“

„Toda, gospa,“ se je približal des Grieux, „šanse se morejo obrniti, ena sama slaba šansa, in izgubili boste vse, docela vse pri vašem igranju... to bi bilo grozno.“

„Izgubili boste prav gotovo,“ je zašepetala m—le Blanche.

„Kaj vas vendar to briga! Ne zaigram valoga, ampak svoj denar!“

„Kje pa je M. Astleju?“ me je vprašala.

„V vokzalu je ostal, babica.“

„Škoda, prav dober človek je.“ Ko smo dospeli domov, smo srečali na stopnicah upravitelja. Babica ga je poklicala k sebi in se pred njim pobahala s svojo srečo. Potem je poklicala Fedejsjo, jej podarila tri zlate in zahtevala obed, med katerim ni hotelo biti ne konca ne kraja hvalisanju in laskanju se strani Fedejsje in Marfe na nje račun.

„Gledam vas, matuška,“ je žvrgolela Marfa, „in pravim Potapiču: kaj pa hoče delati naša matuška? A na mizi denarja, denarja, prijateljski! Vse življenje nisem videla toliko denarja; okoli pa sedi sama gospoda in gospoda. In odkodi, pravim, Potapič, se je vzela vsa ta gospoda? Mislim za vas, matuška, a srce mi kar mre in mre; trépečem, vsa trepečem. Daj ji, gospod, si mislim, in gospod vam je tudi naklonil. Še sedaj, matuška, vsa trepečem, kar vsa trepečem.“

„Aleksej Ivanovič, po obedu bodi okoli štirih pripravljen, pojdemo. Za sedaj pa zbogom, pa ne pozabi poslati k meni kakega doktorja. In vodo je treba piti. Da mi ne pazabiš!“

Zapustil sem babico popolnoma zbežan. Trudil sem si predočiti, kaj bo sedaj z našimi in kako se vse obrne. Videl sem jasno, da se oni, posebno general, po prvem utisu niti osvestili še niso. Pojav babičin, namesto vsak čas pričakovane brzjavke o njeni smrti in torej tudi o dedščini, je tako docela porušil ves sestav namer in trdnih sklepov, da so osupli in otrpli čakali nadaljnjih junaštev babičinih na ruletki. Pri tem pa je bilo to dejstvo skoraj važnejše nego prvo, ker vendar ni bilo treba obupavati, dasi je babica opetovano rekla, da generalu denarja ne da. Toda obupal je des Grieux, ki je bil udeležen pri vseh generalovih zadevah.

Prepričan sem, da bi m—le Blanche, ki je tudi zelo udeležena — kajti postati generalica, in še lepa dedščina, to ni kar tako — ne izgubila nadeje in bi porabila vse pripomočke svoje kometnosti do babice.

V tem je bila pravo nasprotje Pavlini, ki je bila neumevno ponosna in se ni znala prilizovati. Toda sedaj, sedaj, ko je napravila babica tak junaštva na ruletki, sedaj, ko se je pred njimi značaj babičin — uporna, oblastna starica et tombée en enfance — tako jasno in tipično očrtal, sedaj je seveda vse izgubljeno, kajti veselji jo kot otroka, da je dobila pri igri. Toda zaigra vse, kar se čisto dogaja. Bože, sem pomislil, in oprosti mi o Gospod, z neizrečeno škodoželjnim smehom, Bože, saj je vsak zlat, ki ga je postavila babica, sekal generalu srčne rane, srčil des Grieuxa in spravljal do blaznosti m—le de Cominges, kateri so nosili žlico mimo ust. A še eno dejstvo: celo, ko je dobila ter je vsled radosti vsem dajala denarja in vsakega pasanta smatrala za berača, celo tedaj se ji je iztrgalo: „A tebi vse eno ne dam! To pomenja, da si je to v glavo vtele in se zaklela; opasno je to, opasno!“

Te misli so mi rojile po glavi, ko sem se odhajaje od babice popenjal po glavnih stopnicah v najvišje nadstropje, v svojo sobico. Vse to me je silno zanimalo. Dasi ravno sem naravno že prej mogel uganiti glavne in močnejše niti, ki so vezale pred menoj igralice, vendar mi niso bila znana popolnoma vsa sredstva in tajnosti te igre. Pavlina mi ni nikdar vsega zaupala. Čeravno mi je včasih, kakor slučajno, proti svoji volji odkrivala svoje srce, sem vendar opazil, da hoče včasih, rekel bi, skoraj vedno po takih odkritjih, obrniti vse, kar je povedala, v šalo, ali pa zmestiti in dati vsemu pečat neresnice. O, ona je skrivala marsikaj! Vendar sem slutil, da se približuje konec temu tajinstvenemu in napečatemu stanju. Še en udarec — in vse bo končano in odkrito! Za svojo usodo, ki je bila pri tem tudi prizadeta, se nisem brigal. Čudna je moja duševna nalada: v žepu samo dvajset zlatov, daleč v tujini, brez službe in sredstev za življenje,

brez nadej, brez upov in — in niti mari mi ni to! Ako bi ne mislil na Pavlino, tedaj bi se kar predal samo smešnemu zanimanju za predstoječo odločitev in bi se krotal na vse grlo. Toda Pavlina me ovira v tem; njena usoda se odločuje; to sem čutil, toda skesano priznavam, da me je njena usoda kaj malo vznemirjala. Hoče se mi prodreti v njene skrivnosti, hoče se mi, da bi prišla k meni in bi rekla: „saj te ljubim!“ Ako pa ne, ako je ta misel nespametna, tedaj... no, česa si želim? Ali sploh vem, česa si želim? Saj sem kakor izgubljen: rad bi bil samo pri nji, v njenem sijaju, blišču, vekomaj, vedno, vse svoje življenje. Ničesar drugega si ne želim! In morem-li oditi od nje?

Na njihovem hodniku v tretjem nadstropju me je hipoma nekaj prešinilo. Obrnil sem se in zagledal sem Pavlino, oddaljeno dvajset korakov, prihajajočo iz sohe. Kakor da me je čakala! Takoj mi je pomignila k sebi.

„Pavlina Aleksandrovna...“

„Bolj tiho!“ je rekla.

„Pomislite,“ sem zašepetal, „kakor da me je ravnokar nekaj prešinilo. Ogledal sem se — vi ste! Kakor da prihaja elektrika iz vas!“

„Vzemite to pismo,“ je rekla skrbno in mračno in ni nemara niti slišala, kar sem ji pravil, „in odidite je osebnost m. Astleju takoj! Hitro, vas prosim. Odgovora ni treba. On sam...“

Ni končala.

„M. Astleju?“ sem vprašal, ves osupel.

Toda Pavlina je že izginita skozi vrata.

„Oho, dopisujeta si!“ Seveda sem takoj stekel iskati m. Astleja najprej v njegov hotel, kjer ga nisem dobil, potem v vokzal, kjer sem pretaknil vse sobane. Slednjič sem ga v srdu, skoraj v obupu srečal slučajno na poti proti domu v kavalkadi nekakih Angležev in Angležinj. Pomignil sem mu, ga ustavil in mu oddal pismo. Niti pogledati se nisva utegnili. Sumim pa, da je m. Astleju nalašč poglaval konja.

Ali me je mačila ljubosumnost? Toda bil sem povsem uklonjen duhom. Niti prepričati se nisem hotel, o čem si dopisujeta. Morda je njen zaupnik? Prijatelj sta, sem mislil, to je gotovo. (Toda, kedaj sta si mogla postati?) Ali je tudi kaj ljubezni vmes? Gotovo, da ni, mi je šepetal razum. Toda samo razum v takih slučajih malo napravi. Tudi to je bilo treba razjasniti. Stvari so se neprijetno zapletale.

Nisem se utegnil stopiti v hotel, ko sta mi vratar in upravitelj, ki je prišel iz svoje sobe, povedala, da me kličejo, iščejo, da so že trikrat poslali povpraševati, kje sem, da me zavejo čimprej v kabinet k generalu. Tam sem našel razun generala še des Grieuxa in m—le Blanche brez matere. Mati je bila očitno le figura, ki so jo potrebovali za parado. Kadar je bilo treba poprijeti se kake resne stvari, tedaj je to storila m—le Blanche sama. Sicer pa mati najbrže ni ničesar vedela o zadevah svoje takozvane hčere.

Burno so se o nečem posvetovali, in vrata kabine so bila celo zaklenjena, kar se še ni nikoli zgodilo. Približavši se k durim sem zaslišal gromke glasove, drzovite in rogajoče se besede des Grieuxa, nesramno-zmerjajoč in besen krik m—le Blanche in žaloben glas generala, ki se je najbrže opravičeval. Ob mojem prihodu so se vsi spremenili in vzdržali. Des Grieux je popravlil lase in naredil iz srditega smehljajoč obraz, z onim grdim oficielno-ujudnim, francoskim usmevom, ki mi je bil tako zoperan! Ubili in potrti general se je zbral, toda nekako našinalno. Samo m—le Blanche ni spremenila svoje gujeve sevajoče fiziognomije in je samo utihnila, ustremivši name pogled v nestremno pričakovanju. Opomnim naj, da se je do tedaj čudovito hladno vedla napram meni, da, niti od-

GLEDALIŠKA IGRALKA — ŽENA ANGLEŠKEGA LORDA.



Pred kratkim se je poročila znana newyorška gledališka igralka Jessica Brown z angleškim lordom Northeskom. Slika nam predstavlja mlado zakonsko dvojico v znanem švicarskem drsalšču St. Moritz.

govarjala ni mojim pozdravom, da me sploh niti opaziti ni hotela.

„Aleksej Ivanovič,“ je začel general nežno in toplo, „dovolite, da vam povem, da je čudno, silno čudno... skratka, da je vaše vedenje napram meni in moji rodbini... z eno besedo, silno čudno...“

„Eh, to ni tako,“ ga je prekinil des Grieux nestrpnostno in strupeno; on je imel očitno vso zadevo v rokah. „Moj dragi gospod, naš dragi general se moti,“ ako tako govori (nadaljujem naj njegove besede po naše), toda hotel vam je reči, to se pravi opozoriti, ali, boljše povedano, prositi vas odločno, da bi ga ne pogubljali, no, da ne pogubljali! Uporabljam ravno ta izraz...“

„Na kak način vendar?“ sem mu skočil v besedo.

„Pomislite, vi hočete biti rkovoditelj, ali kaj naj rečem, te starke, te bedne, strašne starke, se je motil sam des Grieux. „Toda ona zaigra vse, čisto vse! Sami ste bili priča, kako igra! Ako začne izgubljati, tedaj že iz same trmoglavosti in jeze ne odide od mize in bo dalje igrala, a v takem položaju ni še nihče zboljšal svoje igre in tedaj, tedaj...“

„In tedaj,“ je nadaljeval general, „tedaj pogubite vi vso družino! Jaz in moja družina smo njeni dediči, nima bližjega sorodstva. Odkrito vam povem: moj položaj je obupen, skrajno obupen. Saj deloma sami to veste... Ako zaigra visoko vsoto ali pa celo, o Bože, vse premoženje, kaj bo tedaj z njimi, mojimi otroci! (Pogledal je postrani des Grieuxa.) Z menoj! (Pogledal je m—le Blanche, ki se je s preziranjem okrenila od njega.) Aleksej Ivanovič, rešite, rešite nas!“

„Toda povejte, kako mi je možno... Kaj jaz tu odločujem?“

„Odrečite se, pustite jo!“

„Tedad najde drugega!“ sem zaklical.

„Se n'est pas ça, ce n'est pas ça,“ se je vtaknil zopet des Grieux, „que diable! Ne, ne zapustite je, vendar pa jo odvrnite, odtegnite. Ne dajte, da bi zaigrala dosti, odvedite jo kam!“

„Toda, kako naj to naredim? Ali bi ne poskusili vi sami, m—des Grieux,“ sem pristavil kar najbolj naivno.

Tu sem opazil nagel, bister in vpraševalen pogled m—le Blanche na des Grieuxa. Po obrazu des Grieuxa pa je šinilo tedaj nekaj posebnega, odkritega, česar ni mogel udušiti.

„To je ravno, da me sedaj nikakor ne vzame!“ je zaklical des Grieux in zamahnil z roko. „Ako bi...“ potem...

Pri tem je naglo in pomenljivo pogledal m—le Blanche.

„O, moj ljubi gospod Aleksej, bodite tako dobri,“ se je ponižala k meni sama m—le Blanche z očarujočim usmevom na ustnicah, me prijel za obe roki in mi ju krepko stisnila. Vraga! Ta diabolčni obraz se je mogel v eni sekundi predurčiti! Ta trenutek je na-

zela tako proseč in mil, otroško-smehljajoč se in celo šaljiv obraz, da, na koncu fraze mi je celo prebrisano namignila, ne da bi drugi opazili. Me je li hotela takoj ukloniti? In vse to je bilo jako dobro izvedeno, dasi je bilo silno nesramno.

Poskočil je za njo tudi general, res poskočil.

„Aleksej Ivanovič, oprostite, da sem preje tako z vami začel, nikakor nisem hotel onega reči... Prosim vas, zaklinjam vas, do pasu se vam klanjam po ruskem običaju, — amo vi, vi nas morete rešiti! Jaz in m—le Blanche de Cominges vas zaklinjamo, vi razumete, saj razumete!“ je prosil kazoč mi z očmi na m—le Blanche. Zelo je bil obžalovanja vreden.

Tedad so se razlegli trije tihi in spoštljivi udarci po vratih. Odprli so — trkal je hodniški sluga, a nekoliko korakov za njim je stal Potapič. Poslala ju je babica. Morala sta me poiskati in nemudoma privesti. „Srde se,“ je javil Potapič.

„Saj je šele pol štirih!“

„Niti zaspati niso mogli, vedno so se obračali, potem so hipoma vstali, zahtevali naslonjace in poslali po vas. Ze so v veži...“

„Kakšna čarovnica!“ je zaklical des Grieux.

In res sem jo že našel v veži nestrpnostno, da me ni. Ni se mogla zdržati do štirih.

„No, vzdignite!“ je zaklicala in odpravili smo se zopet k ruletki.

(Pride še.)

Wranglovo brodovje.

— Rumunija zahteva Wranglovo brodovje? Po poročilih iz Pariza zahteva Rumunija izročitev v Bizerti nahajajočega se bivšega Wranglovega črnomoškega brodovja in sicer kot nadomestilo za rumunsko zlato zalogo, ki so jo med svetovno vojno zaplenili bolj ševiki in je še vedno niso vrnili. Sicer pa se je boljševisko odposlanstvo iz Pariza, ki si je ogledalo to brodovje, izrazilo, da sploh ni več sposobno za vožnje na odprtem morju, vsled česar je najbolje, da se ladje prodajo.

Kašelj

oslabuje sistem in je vedno neuprjeten. Tukaj pride na pomoč

Severa's Cough Balsam.

Teši razdraženje, odpravi piščlost sluzov, olajša kašelj in moče preprečiti česti resnihi boleznii.

Cena 25 in 50 centov.

Vprašajte vašega lekarnarja.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS, IOWA

Prizadevanje madžarskih monarhistov.

Madžari se delj v tri skupine. Prva hoče imeti na madžarskem prstolu nadvojvoda Jožefa, druga Zitinega sina Otona, tretja je pa za svobodne volitve kralja. Grof Apponyi zatrjuje, da je enajstletni deček že sedaj sposoben za vlado. — Angleški vseučiliški profesor hvali Madžare.

Monarhistična propaganda na Madžarskem zavzema vedno širši obseg. V Budimpešti imajo pristasi monarhistične državne oblike pravzato propagandistično centralo in dasi obstojajo razlike glede oseb, se koncem koncev vendar vsi skladajo v tem, da mora postati Madžarska monarhija. Diference med monarhisti so zgolj formalnega značaja. Obstojajo pa tri skupine, od katerih želi prva proklamirati za kralja nadvojvodo Jošipa, drugi — legitimisti — zahtevajo Zitinega sina Otona Habsburškega, tretji pa so za svobodne volitve kralja. Značilno je, da se državni upravitelj Horthy ne nagiba k nobeni teh skupin.

On ima pač svoje lastne aspiracije na madžarski prestol in če ne more doseči pozicije monarha, bi rad ostal vsaj na svojem dosedanjem mestu ki je naposled tudi zelo častno.

Skupina, ki agitira za Otona Habsburškega ima največ somišljenikov in madžarska aristokracija dela za Otona velikomaj ukloniti? In vse to je bilo jako dobro izvedeno, dasi je bilo silno nesramno.

Poskočil je za njo tudi general, res poskočil. „Aleksej Ivanovič, oprostite, da sem preje tako z vami začel, nikakor nisem hotel onega reči... Prosim vas, zaklinjam vas, do pasu se vam klanjam po ruskem običaju, — amo vi, vi nas morete rešiti! Jaz in m—le Blanche de Cominges vas zaklinjamo, vi razumete, saj razumete!“ je prosil kazoč mi z očmi na m—le Blanche. Zelo je bil obžalovanja vreden.

Tedad so se razlegli trije tihi in spoštljivi udarci po vratih. Odprli so — trkal je hodniški sluga, a nekoliko korakov za njim je stal Potapič. Poslala ju je babica. Morala sta me poiskati in nemudoma privesti. „Srde se,“ je javil Potapič.

„Saj je šele pol štirih!“

„Niti zaspati niso mogli, vedno so se obračali, potem so hipoma vstali, zahtevali naslonjace in poslali po vas. Ze so v veži...“

„Kakšna čarovnica!“ je zaklical des Grieux.

In res sem jo že našel v veži nestrpnostno, da me ni. Ni se mogla zdržati do štirih.

„No, vzdignite!“ je zaklicala in odpravili smo se zopet k ruletki.

ANTHONY BIRK

HIŠNI IN SOBNI SLIKAR IN DEKORATOR

Prevzamem vsako v to stroko spadajoče delo.

ROJAKI, PREDNO ODDASTE DRUGEMU NAROČILO, VPRAŠAJTE MENE ZA CENO.

359 Grove Street Edgewood, Brooklyn, N. Y.

Telephone: Evergreen 5506

DR. LORENZ

642 Penn Ave., PITTSBURGH, PA

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

SPECIALIST MOŠKIH BOLEZNI.

Moje stroko je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam že zdravim nad 25 let imam skuhanje v vseh boleznih. In ker znam slovensko, zato vam morem popolnoma razumeti in spoznavati vaše bolezni, da vas ozdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skuhanje pri zdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesati na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma ozdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej.

Iz ozdravim zastrupljeno kri, mazulje in lise po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolezni v kosteh, stare rane, oslabelost, živčne in bolezni v mehurju, ledicah, jetrah, želodcu, rmenicu, revmatizmu, katar, zlato žilo, naduhatid. Uradna ura: V ponedeljek, sredo in petek od 9. dopoldne do 6. popoldne; v torek, četrtek in sobota od 2. dopoldne do 8. večer; v nedeljah in praznikih od 10. dopoldne do 2. popoldne.

Posebna ponudba našim čitateljem

Prenovljeni pisalni stroj "OLIVER" \$20.

5 stročico va slovenske črke, č, š, ž — \$25.00

OLIVER' PISALNI STROJ SO ZNANI NAJBOLJ TRPEŽNI

Pisati na pisalni stroj ni nikakaj umetnost. Takoj lah

Ko vsak piše. Hitrost pisanja dobite s vajo.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

40 Cortlandt Street

New York N. Y.

PAST.

ROMAN IZ NAPOLEONOVIM VOJN.

Spisal Rafael Sabatini. — Za Gl. N. poslovenil G. P.

J. Petruševski:

Pujsek.

(Iz rusčine prevedla K. B.)

6

(Nadaljevanje.)

Poročnik je vstal, zgrabil za svetilko, ki mu je padla iz roke ter planil naprej krog vogala, ki mu je zapiral pogled. Tam, zgneten skupaj kot preplašene ovce, je zagledal v medli luči postav, ki so nosile črno in belo redovniško obleko dominikancev.

Ustavil se je, dvignil svetilko nad glavo ter vskliknil odločno: — Hej, vi tam!

Orglje so prenehale bučati, a zvon nad glavami je pel naprej svojo otožno pesem.

Naš poročnik pa je nagovoril zbrane v najboljši francoščini, katere je bil zmožen.

— Česa se bojite? Zakaj bežite? Mi smo prijatelji, — angleški vojaki, ki iščejo prenočišča za eno noč.

Med medlimi postavami se je pojavil nemir. Tudi v sru našega poročnika se je nekaj zgodilo, kajti kljub svoji okajenosti je priče spoznavati, da je ta nasilni vlom v samostan sredi noči resna zadeva. Vseled tega je skušal pojasniti stvar na mirljuben način.

Iz skupine postav se je dvignila ena ter prišla proti njemu n dostojanstven način. Naš poročnik je pričel stezati vrat ter buliti oči.

— Mislila sem, — je rekel nežni ženski glas, — da bodo pečat nunskega samostana sveti angleškim vojakom.

Par trenutkov je popolnoma izgledalo, da je zmanjkalo naše mu poročniku sape. Medtem pa se je že streznil in vseled tega se je pričel zavedati strašne napake, katero je napravil.

— Moj Bog! — je vzkliknil ter se obrnil, kot da hoče pobegniti. Čeprav se je umikal, je bil še vedno obrnjen proti častitljivim postavim opatinje. Brez dvoma je bil fasciniran ali pa je dvomil o resničnosti tega, kar je slišal in videl. Umikajoč se na ta način, se je zaletel v steber, pričel omahovati ter padel nezavestna tla.

Tega niso videli njegovi dragonce, ker se niso niti za trenutek mudili v kapeli. Ker so spoznali svoj lastni delež v tej strašni napaki, so se umaknili kot blazni po poti, po kateri so prišli in v mnenju, da jim sledi. Dosti je bilo tudi vzroka za njih naglico, kajti iz vrta samostana jih je dosegel glas seržanta Flanagan, ki je nujno klical na pomoč.

Plat-zvona je opravil svoje delo. Vaščani so vstali, polni srdi in ogorčenja, oboroženi z gorjaci, srpi in drugim orožjem. Celi armada se je zbrala, da osveti to nezasišeno nasilje. Dragonce so ravno ob pravem času dospeli do izhoda. Seržant Flanagan, ki je medlo spoznaval resnični vzrok tega razburjenja in vznemirjenja je vendar vedel, da je to ogorčenje resnično in nevarno. Vseled tega je obupno branil konje z dvema tovarišema vspricho sprednje straže napadalec. Dragonce so naskočili ljudsko drhal ter bili v pa trenutkih vsi v sedlu, z izjemo poročnika, kojega odsotnosti so s takoj nato zavedli.

Flanagan je imel namen vrniti se v kapelo, da ga pošee in iz dal je že tozadevno povelje. Medtem pa je ljudska množica že prestre gla pot med dragonce ter vhomom v samostan. Majhna četa se j zgrnila skupaj ter si z golimi sabljami v rokah presekala pot skozi ogorčeno ljudsko množico. Luna, ki se je prikazala izza oblakov je razsvetljevala ta čudni nočni prizor.

Flanagan, ki se je vrvaval v stremenih, je skušal nagovoriti ljudsko množico, a ni vedel, kako naj prične. Ni namreč razume jezika, katerega bi ogorčeni kmetje razumeli. Neki ogorčeni kmet ga je udaril preko glave. Ta udarec je vrnil z mahljajem sablje, k je spravil kmeta takoj na tla.

Na to je izbruhnil vihar in ljudska množica je planila na angle ške dragonce.

— Slaba vam bo predla, — je vzkliknil Flanagan. — Ali me no čete poslušati, vi banditi?

Ob istem času je dal svojim ljudem povelje, naj naskočijo ljud sko množico.

Dragonce so skušali prodreti skozi glavni vhod, a ga niso mogli predreti.

Ljudska množica jih je preveč tesno obdajala in nato je izbruh nil boj na življenje in smrt v blede mesecini, na vrtu, ki je bil druga če posvečen miru in pobožnosti. Dva sedla sta postala takoj prazna in dragonce so si na vse mogoče načine prizadevali, da si pribore pot skozi napadalec. Dvomljivo je, če bi le en dragonec preživel ce lo zadevo, a dragonec je prišla na pomoč opatinja sama.

Stopila je na balkon ter pozvala ljudi, naj odnehajo in naj j poslušajo. Nekaj časa jim je prigovarjala ter jih pozivala, naj od nehaajo ter pustje vojske oditi. Ljudje so se pokorili, z očividnim ob otaavljanjem in konečno so se kmetje toliko umaknili, da so mogli dra goneci skozi s svojimi konji.

Flanagan pa ni hotel oditi na tak način. Trije njegovih drag oncev s poepali s konj in razventega je tudi pogrešal poročnika. Do bro se je zavedal svojih dolžnosti. Za njim se je zgrinjala solidna množica, ki je odrezala padle dragonce od ostalih tovarišev. Razjarjeni kmetje bi mogoče napačno razlagali njegov poskus, da se vrne in to bi seveda dovedlo do obnovljenja boja, ki bi brez dvoma ne iz padel ugodno za dragonce.

Ljudska drhal je stala solidno med njim in notranjostjo samo stana, kjer je ležal poročnik Butler, živ ali mrtev. Več kmetov je z naskočilo glavno poslopje in iz tega je sklepal naš seržant, da ne bo mogel poročnik uiti usodi, v katero ga je zavedla njegova lastna ne premišljenost. Mora! je misliti na sedem preostalih mož ter smatra! vseled tega za svojo dolžnost, da jih privede nepoškodovane v gar nizijo.

— Naprej, — je vskliknil z mogočnim glasom. Dragonce so od jahali skozi odprtino, ki se je pojavila med razkačeno množico por tugalskih kmetov.

Orstnan samostanskih zidov so jih pričakovali novi napadaleci sovražniki, katerih ni ublažil nežni glas opatinje. V tem slučaju pa je bilo več prostora za manevriranje.

— Trot, — je ukazal seržant in ta trot se je kmalu izpreme nil v galop. Cela toča kamenja jim je sledila, ko so odjahali iz Ta vore in seržant sam je bil zadet od kamenja na glavi in to je so glasno s predpisi sporočil kornetu O'Rourke, katerega je dohite naslednjega dne v Pesqueira.

Ko je kmalu na to Sir Robert Craufurd izvedel za celo zadevo se je razjari kot se je mogel razjariti le Sir Robert. Seveda je imel tudi dosti vzroka za to, ker je izgubil štiri dragonce ter pri speval k zanetenju požara, kojega posledice so bile naravnost ne pregledne.

(Dalje prihodnjik.)

French Line
Compagnie Générale Transatlantique
OSEM DNI DO LJUBLJANE!
PREKO HAVRE — PARIŠKEGA PRISTANIŠČA
Z OGROMNIMI PARNIKI NA OLJE
DE GRASSE 18. FEBRUARJA
FRANCE — 28. februarja
Kabine tretjega razreda z umivalniki in tekočo vodo za 2.
4 ali 6 oseb. Francoska kuhinja in pišča.
19 STATE STREET NEW YORK
ALI LOKALNI AGENTJE

pujska, v katere druge "dobre ro ke" ali pa v zavetišče. Kisanjka pa se ni hotela podati, češ, samo enkrat naj se žena možu uklone, pa bo konec njene vlade v hiši za vedno.

In tako je bila usoda pujsku v drugi naklonjena. Vladimir Mi hajlovič pa, ki že dve noči ni spal, je dobil v uradu od šefa opomn rali raztresenosti v službi. Mavra je pripovedovala o pujsku na o krozi in kmalu je ves okraj vede l o originalnem pujsku zakoncev Čibikov. Ko se je Vladimir Mihaj lovič vračal iz službe, sta ga sreča la dva znanca in ga povpraševala po zdravju prasiča in majhna de klia, ki se je z svojo mamico iz prehajala pred hišo, kjer sta sta novala Čibikovi, je vprašala ma mo, je li tu hiša tistega strica, ki ima pujska.

Vladimir Mihajlovič je bil je zen in prvič je uvidel, da njegova žena ni tako pametna in lepa, ka kor se mu je sprva zdelo. Kisanj ka je nesla prasička spat v spalni ko na divan in ko je ponoči zopet začel na vse pretege rjuti, ga je hotela vzeti v posteljo.

Tu se je pa potrpljenje Vladi mira Mihajloviča nehalo. Niti be sede ni črnil, oblekel se je, in ni ti ženine solza ga niso zadržale. Šel je spat v hotel. Zjutraj je ta še za vse vedela. Šla je h Kisanj ki in se energično zavzela za red. Pujska je vzela k sebi in se tisti dan so ga spekli.

Ko se je Vladimir Mihajlovič vrnil iz službe v svoj hotel, je na šel v svoji sobi Kisanjko, ki se mu je plakaje vrgla okrog vratu. Ta še se je zadovoljno smehljala in mir in sreča se je vrnila v dru žino Čibikovih in se nadaljnje tri mesece se je čulo iz salona nežno povpraševanje: "Čigavo je ven dar to ušesca in čigav ta vratak?"

In kasneje?

Kasneje, pravijo, je Kisanjka še enkrat zamenjala Dusika, toda ne več za pujska.

Zverinski umor v Budimpešti.

Zakonca sta usmrtila družinskega prijatelja, ker jima je manjkalo denarja. Truplo sta potem raz rezala ter ga hotela vreči v Donavo. Policija je našla pod streho smrdeče kose človeškega mesa. Žena se izgovarja, da je mož zato ustrelil prija telja, ker je bil ljubosumen nanj.

Že par dni razburja javnost v madžarski prestolici nečloveški umor, ki ni natančno pojasnjen. Podnevi je namreč izginil iz do ma 38-letni klobasičar Frank Kou delka. Ker ga ni bilo nazaj, so ga svoji začeli iskati in ker ga niso nikjer našli, je bila o stvari obve ščena policija; ki je odkrila stra šen umor. Klobasičarja sta umo rila orožniški nadporočnik Gust. Lederer in njegova žena.

Koudelka je bil stalen hišni gost zakonskih Ledererjevih. Z nadporočnikom sta trgovala sku paj in sta se često sestajala. Se stanki so se vršili v Ledererjevem stanovanju. Nadporočnik je imel ženo, ki je zelo rada koketirala. Rada je nosila razkošne obleke in je živela na moč potratno. Leder er pa je imel komaj toliko dohod kov, da je mogel živeti skromno rodbinsko življenje. In ker je pre kupčevalstvo sčasoma opušalo, se Ledererjema začela zmanjšovati gnotna sredstva. Navezana sta bila sam ona vojaško gažo, ki pa ni bila posebno velika.

Nekaj časa sta nadaljevala sta ri način življenja s pomočjo po sojil. Slednjice pa so tudi ti viri usahnili in koncem prošlega tedna sta prišla zakonec na strašno mi sel umora, katero sta izvršili oč i vidno z veliko hladnokrvnostjo in dobro pripravljena.

Natančen potek umora je še za stri v meglo. Trenutno je o zlo činu na razpolago samo policijski material in pa izjava nadporoč nika, ki je njegove žene na policiji.

Budimpeštansko redarstvo, ki je bilo obveščeno, da je Koudelka odšel v posete k Ledererju, je pre jelo obenem naznačilo Čezpla, poleg Budimpešte, da se dogaja jo v stanovanju Ledererja zadnje dni skrivnostne reči. Neki nočni čuvaj, ki je opravil službo paz nika v bližini Donave pri Czeplu je obvestil oblasti, da je videl na obali reke nekega moža v sprem stvu ženske in moške osebe, ki so nosili dva ročna kovčega. Vpra šal je Ledererja, katerega je po znal osebno, kaj nosi s seboj, na kar mu je vprašaneč odgovril, da je ustretil psa in da ga hoče vreči v Donavo. Potem je trojica izgi nila. Naslednjega jutra pa so lju dije našli na obali reke okrvavljen i in ni mogla odgovoriti.

Med Ledererjem in klobasičar jem se je razvelj preprij, v kate rem se je pokazalo, da je nadpo ročnik ljubosumen na Koudelko. Preprij se je stopnjeval in ko je bil na vrhuncu, je žena utekla iz so be. Čez štiri ure se je vrnila in našla na tleh mlakuljo krvi, v ka teri je ležal Koudelka mrtev in deloma že razčetrten. Lederer ji je pojasnil dejanje. Dejal je, da bosta truplo ometala in ga vrgla v Donavo. Provizorično pa sta shranila umorjenega moža v kov čege in jih odnesla v podstrešje.

Ledererjeva žena je rodom Ti rolka. Pri zasliševanju je padla večkrat v omadlevico, če ko jo je policija pri uradni vprašan, kje je denar in nakit, katerega je imel Koudelka pri sebi, je prebledela in ni mogla odgovoriti.

Kretanje parnikov - Shipping News

10. februarja:
Arabie, Cherbourg in Hamburg.
14. februarja:
Olympic, Cherbourg; George Wash ington, Cherbourg in Bremen; Dullio, Genova.
17. februarja:
Ohio, Hamburg; Deutschland, Ham burg.
18. februarja:
De Grasse, Havra.
19. februarja:
Mongolia, Cherbourg in Hamburg.

21. februarja:
Aquitania, Cherbourg; Pittsburgh, Cherbourg in Hamburg; Veendam, Rotterdam; President Roosevelt, Cherbourg.
24. februarja:
Martha Washington, Trst; Stuttgart Cherbourg in Bremen.
25. februarja:
La Savole, Havra.
28. februarja:
Leviathan, Cherbourg; France, Hav re; Berengaria, Cherbourg.

Cosulich Line

Znižane cene.
DO TRSTA—REKE—DUBROVNIKA
Tretji razred tja \$95. Tja in nazaj \$162
Drugi razred \$125. Tja in nazaj \$263
EDINA CRTA DO JUŽOSLAVIJE.
Presidente Wilson 3. feb.; 24. marca
President Wilson 24. feb.; 14. april
Udobno potovanje. Kratka pot s 2-
leznico.
PHELPS BROS. & CO., 2 West, N. Y.

Slovensko Amer. Koledar za leto 1925

mo že skoro razprodali. V krat kem času smo ga prodali več tisoč. Kdor ga hoče imeti, naj ga takoj naroči, ker ga je le še par sto iz vodov zalogi. Cena s poštnino vred

40 CENTOV.

Oni naši zastopniki, ki še niso naročili koledarjev, naj se požuri jo, da ne bo prepozno.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St., N. Y. C.

Nadporočnikov brat Aleksan der, ki je poznagal prenašati kov čege na donavsko obrežje, je pri zaslišanju izjavil, da mu je bil umor popolnoma neznan. K nje mu je prišla svakinja in ga prost la, naj bi ji pomagal nesti neke zavoje v Čezpel. Na vprašanje kaj je v zavojih, mu je žena re kla, da se nahajajo v njih spisi, ki bi Ledererja lahko težko kom promitirali. Ko so se pa vrnili na zavoj v Čezpel, mu je svakinja izro čila 60 milijonov madžarskih kr. flenarja, katerega je shranil v žep svoje suknje.

Ugotovljeno je, da je imel Kou delka, ko je odšel z doma, pri sebi nad 100 milijonov kron go tovine in celo vrsto dragocenih predmetov, katerih policija do sle še ni mogla odkriti.

Izpovedi nadporočnika Lede rerja se ne krijejo z izpovedami njegove žene. On trdi, da je ustre liti zakonolomec od zadaj. Truplo pa je po ustrelitvi razsekala nje gova žena. Te izjave dajejo po vod sumiti, da se je roparski umor izvršil morda drugače kakor je bil popisani v izpovedbah obeh zakonov.

Koudelka je bil velik in prija zen mož priključne vnanjosti. Nadporočnik Lederer, ki se je čes tokrat vozil na Dunaj ter je pri tem tihotapil razne predmete, je bil navdušen sportsman. Igral je zlasti nogomet in je bil vedno v živahnih stikih s sportnimi krogi.

ROJAKI, NAROČAJTE SE NA
'GLAS NARODA' NAJVEČJI
SLOVENSKI DNEVNIK V
ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Kako se potuje v stari kraj in nazaj v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je na tačno poučen o potnih listih, pr t lugi in drugih stvareh.

Pojasnili, ki vam jih zamorem dati vsled naše dolgoletne izkušnje Vam bodo gotovo v korist; tudi pri poročam vedno le prvotne par nike, ki imajo kabine tudi v III. razredu.

Glasom nove naselniške postave ki je stopila v veljavo s 1. julijem 1924, zamorejo tudi nadzorniki dobiti dovoljenje ostati v domovini eno leto in ako potrebno tudi dalj tozadevna dovoljenja izdaja gene ralni naselniški komisar v Wash ington, D. C. Prošnjo za tako do voljenje se lahko napravi tudi New Yorku pred odpotovanjem, te se pošlje prosilcu v stari kraj gla som nanovešje odredbe.

KAKO DOBITI SVOJCE IZ STAREGA KRAJA

Kdor želi dobiti sorodnika al svoja iz starega kraja, naj nam prej piše za pojasnila. Iz Jugosla vije bo pripuščeni v prihodnjih treh letih, od 1. julija 1924 naprej vsako leto po 671 priseljenec.

Ameriški državljani pa zamore j dobiti sem žene in otroke do 18. le ta brez, da bi bili Steti v kvoto. T rojene osebe se tudi ne štejejo kvoto Stariši in otroci od 18. d 21. leta ameriških državljanov p imajo prednost v kvoti. Pišite s pojasnila.

Prodajamo vozne liste za vse pro ge; tudi preko Trsta zamorejo Ju goslovani sedaj potovati.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt St., New York

Prav vsakdo—

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj kupuje; kdor kaj prodaja; prav vsakdo priznava, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI
v "Glas Naroda"

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in o brtnike, pri katerih kupu jete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda"

VICTOR
Zaprta
ČEMU KUPITI SKREP, KO LAHKO KUPITE ZA
\$35.— pravi extra glasan VICTOR gramofon,
ki poje čisto kot zvon. Poleg tega Vam damo še osem slovenskih ali nemških Columbia plošč zastoj in 30 Victor igel. —
Opomba: Victor plošč ni dovoljeno dati kot darilo.
Dajte amo dobili zopet nove stenske velike Koledarje za leto 1925. Vsakemu našemu naročniku, kdor kaj naroči, bomo poslali krajni koledar v darilo.
Nove, prave Victor plošče za februar v zalogi.
68674 Jelina Liza, polka 12-col 77811 Poljub, valček 75c
Stadke rožice, valček, .. \$1.25 77746 U Boj! U Boj!, pesem, 75c
77810 V Varšavskem ribjem trgu, 75c
Poljska kri, mazurka 75c — Hrvaški zbor 75c
NOVE PIANO ROLE
7571 Zlata mati, valček 85c
11604 Jadran obali, valček 70c
12549 Jesenaki noči, polka 70c
12552 Dragi je daleč, polka 70c
12535 Srčno veselje, polka 70c
12532 Vesela poskočnica, polka 70c
3511 Radečki marš 85c
59981 Roosevelt marš 70c
42250 Doodie Doo Doo, Fox tro 75c
42536 How do you do, Fox tro 75c
12525 Polj konjček pojd, marš 70c
12526 Veseli bratci, polka 70c
IVAN PAJK
24 Main Street Conemaugh, Pa.
CENIKE ZA VICTROLE, LOŠČE IN PIANO ROLLE ZASTONJ.